

ELKE ZOMER ORGANISEERT ONZE CHEF EEN BARBECUE EN NODIGT HIJ IEDEREEN UIT. DIT JAAR KOMT ER BIJNA NIEMAND. IK VIND DAT JAMMER, HET WAS ZO'N MOOIE TRADITIE. OF ZIE IK DAT VERKEERD? *Nathalie, 39*

Meredith Van Overloop, auteur van 'Niet perfect, toch content' en 'Het Overloop Effect, 7 hefboomen voor een betere werksfeer' en zaakvoerder van Triangis Coaching & Training Solutions: 'Vaak monden succesvolle, spontane initiatieven op de werkvloer uit in gewoontes. Ze worden als het ware 'rituelen'. Rituelen zijn universeel en van alle tijden. De eerste rituelen dateren van 200.000 jaar geleden. Ze verbinden mensen en structureren de tijd. Ze markeren momenten van samen stilstaan en samen verdergaan. In tijden van verandering creëren ze een draagvlak van verbondenheid. Helaas vallen rituelen steeds meer weg onder tijdsdruk. Toch zijn ze belangrijk. Ze zorgen

voor verbinding en onderlinge betrokkenheid. Ik begrijp je teleurstelling. Misschien kunnen jullie op zoek gaan naar een ander ritueel? Of kan je de jaarlijkse barbecue naar een ander moment verplaatsen? Misschien is de zomer gewoon niet de meest ideale periode. Uiteindelijk heeft het geen zin om iets op te dringen. Het kan geen kwaad om eens te variëren en een andere gewoonte op te zoeken. Als je altijd hetzelfde doet, worden dingen soms ook gewoon saai. Rituelen op het werk kunnen het best vanuit de mensen zelf komen. Zo merk ik bij heel wat bedrijven allerlei originele initiatieven zoals:

- * Een dag per jaar zich gezamenlijk inzetten voor een goed doel.

- * Op vaste tijdstippen samen iets sportiefs doen.
- * Werknemers vormen samen een muziekgroep en organiseren jaarlijks een optreden voor het hele bedrijf.
- * Samen breien (of andere creatieve bezigheden).
- * Eén dag per maand 'lelijk-T-shirt-dag' waarop het bedrijf allerlei versnaperingen voorziet. Hopelijk heb ik je op ideeën gebracht en vinden jullie snel een nieuw jaarlijks ritueel, want de mens is veel meer dan een rationeel wezen. We willen ons goed voelen, ook op de werkvloer. Rituelen helpen daarbij.'

DE REGISSEUR VAN JE EIGEN LEVEN

'*Je pense, donc je suis*', schreef Descartes. En door na te denken veranderde onze maatschappij spectaculair. Maar terwijl we ruimteshuttles en robots ontwierpen en steeds efficiënter leefden, zagen we over het hoofd dat een mens veel meer is dan zijn bovenkamer. Die evolutie heeft grote gevolgen: door de eenzijdige nadruk op de rede ervaren veel mensen leegte en stress. Zowel op hun werk als thuis worden ze geconfronteerd met torenhoge verwachtingen die niet waar te maken zijn. Smedts en Monden houden halt bij dit gegeven en helpen je weer te ontdekken wie je

bent, wat je drijft en waar je voor staat, zodat je opnieuw de veerkracht vindt om je leven te regisseren.

'Word je eigen leider', Chantal Smedts en Anneliese Monden (Lannoo, € 24,99).

'Mijn man en ik gaan uit elkaar en hebben twee kinderen. Als ik naar de rechter stap, krijg ik sowieso co-ouderschap. Wat heb ik te winnen met bemiddeling?' *Nathalie, 42*

Nele De Keyser, zaakvoerder Orato – bemiddeling en begeleiding voor relaties onder druk: 'Ouders die uit elkaar gaan, struikelen vaak over de verblijfsregeling voor hun kinderen. De meesten stappen dan naar de rechter. Sinds juli 2006 is de rechter verplicht om, op vraag van minstens één van beide ouders, na te gaan of een regeling waarbij de kinderen evenveel tijd doorbrengen bij beide ouders, mogelijk én in het belang van de kinderen is. Tenminste, als beide ouders samen het ouderlijke gezag uitoefenen en dus samen de belangrijkste beslissingen en verantwoordelijkheden (op)nemen over hun kinderen. De rechter zal je dus niet automatisch verblijfsco-ouderschap toekennen. Zo kan hij een andere verblijfsregeling opleggen als jij en je ex-partner te ver uit elkaar wonen, een van jullie duidelijk niet beschikbaar is of geen interesse toont in de kinderen, als de kinderen nog erg jong zijn ... Er zijn geen wettelijke criteria om te bepalen wanneer verblijfsco-ouderschap toegekend moet worden. Dat betekent dat de rechter op basis van jullie concrete situatie moet nagaan of het mogelijk én in het belang van de kinderen is. Die onderzoeksverplichting zorgt ervoor dat in verschillende gevallen verblijfsco-ouderschap uitgesproken wordt, omdat ouders er zelf niet uit raakten. Andere pistes worden niet onderzocht. Een bemiddelingsprocedure geeft jullie als ouders de ruimte om bezorgdheden rond de verblijfsregeling te uiten. Jullie gaan samen op zoek naar de best passende regeling voor jullie en de kinderen. Jullie werken een verblijfsregeling op maat uit. Dat kan verblijfsco-ouderschap zijn, maar dat hoeft niet altijd zo te zijn. Komen jullie er tijdens de bemiddeling niet uit, dan kan je nog altijd naar de rechter stappen.'